

OBWIESZCZENIA URZĘDOWE:

TO, CO KAŻDY POLICJANT WIEDZIEĆ POWINIEN.

OKÓLNIA Nr. 877.

Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 14 stycznia 1920 roku w sprawie organizacji Sekcji Bezpieczeństwa Publicznego i Prasy uzupełniającej postanowienie tegoż Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 11 września 1919 r.

Sekcja III (Bezpieczeństwa Publicznego i Prasy, obejmuje wydziały: 10, 11, 12 i 13 Ministerstwa Spraw Wewnętrznych).

Wydział 10 (Bezpieczeństwa)

załatwia sprawy, dotyczące bezpieczeństwa i porządku publicznego w Państwie.

W szczególności do sekcji III (wydziału 10) należy:

1) Czuwanie nad ogólnym stanem bezpieczeństwa w Państwie; opracowywanie sprawozdań sytuacyjnych, badanie przyczyn takiego lub innego stanu bezpieczeństwa.

2) Projektowanie środków zaradczych w formie: a) wniosków do poszczególnych Minist., Rady Ministrów i Sejmu Ustawodawczego; b) rozporządzeń, wydawanych na zasadzie obowiązujących ustaw.

3) Rozpatrywanie spraw, związanych z temi rozporządzeniami, prowadzenie listy internowanych; rekursy na zarządzenia, wydane na zasadzie ustawy z dnia 25 lipca 1919 r.

4) Sprawy ruchów antypaństwowych; sprawy strajków; badanie ich przyczyn i projektowanie środków zapobiegawczych; sprawy, dotyczące się robót publicznych; sprawy rozruchów i zakłóceń porządku publicznego.

5) Sprawy zjazdów, wieców i zebrań.

6) Sprawy ruchu granicznego; kontrola nad osobami przyjeżdżającymi i wyjeżdżającymi z kraju.

7) Sprawy cudzoziemców i ich ewidencja; zezwolenia na prawo zamieszkania.

8) Sprawy emigracji, reemigracji i repatriacji.

9) Sprawy paszportowe zagraniczne i wewnętrzne.

10) Koncesje.

11) Sprawy, dotyczące przestępczości w Państwie; bandytyzm, żebractwo i włóczęgostwo.

12) Sprawy, związane z sądami doraźnymi.

13) Sprawy więźniów i więziennictwa.

14) Sprawy ruchu publicznego.

15) Sprawy odpoczynku świątecznego.

16) Sprawy gmin żydowskich.

17) Różne sprawy, dotyczące porządku publicznego, jako to: sprawy cmentarzy, przewożenia zwłok, ekshumacji i t. p.

Wydział 11 (Stowarzyszeń)

ma za zadanie legalizację i rejestrację stowarzyszeń i związków.

W szczególności do Wydziału 11-go należy:

1) Funkcje odwoławcze od decyzji województw w sprawach stowarzyszeń.

2) Legalizacja i rejestracja stowarzyszeń, których teren działalności nie mieści się w obrębie województwa.

3) Ewidencja ruchu stowarzyszeniowego.

4) Projektowanie ustaw i rozporządzeń odnosnie stowarzyszeń.

5) Sprawy wykroczeń przeciwko obowiązującym przepisom o stowarzyszeniach.

Wydział 12 (Prasowy)

obejmuje ustawodawstwo i sprawy prasowe, autorskie i widowisk publicznych.

W szczególności do Wydziału 12-go należy:

1) Organizacja dozoru państwowego nad prasą i widowiskami, udzielanie wyjaśnień okólnikowych i indywidualnych; rozpatrywanie zażaleń.

2) Sprawy polityki widowiskowej (kinematograficznej).

3) Koncesje na kinematografy, teatry i zakłady widowiskowe.

4) Wydawnictwo politycznych przeglądów prasowych.

5) Sprawdzanie ważniejszych wiadomości, ujawnionych w prasie i prostowanie mylnych informacji o działalności władz.

6) Wdrażanie akcji sądowej w razie nadużyć wolności słowa w druku.

7) Komunikaty prasowe i kontakt z prasą.

8) Cenzura teatralna.

9) Cenzura film kinematograficznych i napisów.

10) Sprawy kontroli nad filmami i sprawy kinoteatrów; (kartogramy filmowe).

11) Ewidencja czasopism.

12) Nadzór naczelnny nad podziałem obowiązkowych egzemplarzy druków.

13) Rozsyłanie do poszczególnych urzędów wycinków z prasy, dotyczących danego urzędu (zwłaszcza skarg i zarzutów).

14) Zestawienia materiału prasowego; archiwum wycinków.

15) Prace natury bibliograficznej; rejestracja druków.

16) Kartogramy narodowościowe.

17) Biografie działaczy społeczno-politycznych.

Wydział 13 (Policji)

załatwia sprawy organizacji służby bezpieczeństwa oraz sprawy, dotyczące działalności policji państwowej.

W szczególności:

1) Opracowywanie projektów ustaw, dotyczących organizacji policji i rozporządzeń wykonawczych do nich.

2) Sprawy instrukcji służbowych dla policji.

3) Sprawy dotyczące działalności policji.

4) Sprawy wynikające ze stosunku policji do organów komunalnych oraz do innych władz państwowych.

5) Sprawy wynikające ze stosunku policji do wojska i żandarmerji.

6) Sprawy policji kolejowej, rzecznej, obywatelskiej i t. p.

7) Sprawy straży ogniowych.

8) Sprawy związane z przepisami o posiadaniu broni.

9) Sprawy wyszkolenia policyjnego; organizacji i prowadzenia szkół policji państwowej oraz programów wykładów w szkołach; sprawy podręczników szkolnych.

Rozporządzenie Rady Ministrów o tymczasowej organizacji powiatowych władz administracyjnych i instancji na obszarze b. zaboru rosyjskiego (Dz. Ust. № 72, poz. 426 z 1919 r.).

Art. 1. Dawny rosyjski administracyjny podział na powiaty zostaje tymczasowo utrzymany. Powiatowa władza administracyjna i instancja zwie się starostwem.

Art. 2. Na czele starostwa stoi starosta który jest przedstawicielem władzy państwowej w powiecie.

Starostę mianuje Minister Spraw Wewnętrznych.

Art. 3. Starosta sprawuje zarząd powiatu przy pomocy urzędników, mianowanych dla poszczególnych działów administracji przez właściwych ministrów względnie wojewodę; jest on odpowiedzialnym wykonawcą zleceń wojewody i służbowym przełożonym wszystkich urzędników starostwa.

Do czasu wprowadzenia województw jest starosta odpowiedzialnym wykonawcą zleceń poszczególnych ministrów.

Art. 4. Do zakresu działania starosty należą wszelkie sprawy administracji państwowej z wyjątkiem spraw, przekazanych administracji wojkowej, sądowej, skarbowej, szkolnej, kolejowej i pocztowo-telegraficznej oraz urzędowi ziemskiemu. Starosta wydaje, zatwierdza i podpisuje wszystkie rozporządzenia, zarządzenia i orzeczenia starostwa, może jednak poruczyć referentom starostwa w swem zastępstwie wydawanie i podpisywanie zarządzeń i orzeczeń.

Rozporządzenia, odnoszące się do całej ludności powiatu, poszczególnych miejscowości lub też pewnych grup ludności, tudzież zarządzenia i orzeczenia, wystosowywane do urzędów publicznych podpisywać może tylko starosta, względnie jego zastępca.

Art. 5. Urzędy działów administracji skarbowej i szkolnej, działające w powiecie, mają projekty rozporządzeń i zarządzeń treści ogólnej, skierowanych do urzędów podwładnych staroście, np. magistratów, urzędów gminnych i t. p., przesyłać przed ich wydaniem staroście celem uzyskania jego zgody.

Gdyby starosta sprzeciwił się ich wydaniu, należy sprawę przedłożyć do decyzji właściwego ministra względnie wojewody, który poweźmie decyzję w porozumieniu z władzą skarbową względnie szkolną II instancji.

Art. 6. Starostę zastępuje jeden z referentów administracyjnych, którego wyznaczy Minister Spraw Wewnętrznych.

Art. 7. Aż do wydania przez Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z właściwymi Ministrami instrukcji dla starostw obowiązują nadal dotychczasowe postanowienia, dotyczące organizacji urzędów powiatowych, o ile nie zostały zmienione niniejszym rozporządzeniem.

Art. 8. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

Warszawa, dn. 28 sierpnia 1919 r.

Prezydent Ministrów:

I. J. Paderewski

Minister Spraw Wewnętrznych

S. Wojciechowski,

Rozporządzenie wykonawcze Rady Ministrów do rozporządzenia z dnia 28 sierpnia 1919 r. (Dz. Pr. P. P. № 72 poz. 426) o tymczasowej organizacji powiatowych władz administracyjnych pierwszej instancji na obszarze b. zaboru rosyjskiego. (Dz. Ust. nr. 90 p. 489 z 1919 r.)

Na zasadzie art. 7 i 8 rozporządzenia Rady Ministrów z d. 28 sierpnia 1919 r. (Dz. Pr. P. P. Nr. 72, poz. 426) zarządza się, nie naruszając na przyszłość w niczem praw zastrzeżonych w tych artykułach Ministrowi Spraw Wewnętrznych, co następuje:

Art. 1. Starostwo jest w obrębie powiatu urzędem administracyjnym pierwszej instancji, powołanym do sprawowania wszelkich agend powiatowej administracji państwowej z wyjątkiem spraw przekazanych administracji wojkowej, sądowej, szkolnej, kolejowej, pocztowo-telegraficznej tudzież spraw poruczonych Urzędowi Ziemskiemu i organom Zarządu Dóbr Państwowych i Stadnin Państwowych.

Art. 2. W wymienionym powyżej zakresie podlegają kompetencji Starostwa następujące sprawy:

1) w powiatach granicznych czuwanie nad całością granic Państwa

2) sprawy wojskowe (mobilizacyjne, poborowe, świadczeń na rzecz wojska i t. p.)

3) ewidencja ludności (sprawy obywatelstwa, przynależności, spisu i ksiąg ludności, ruch ludności i t. p.),

4) sprawy związków i stowarzyszeń

5) sprawy kosztów leczenia,

6) sprawy bezpieczeństwa publicznego (nadzór nad zgromadzeniami, policja obywatelska, policja nad obcymi, meldunki, paszporty i t. p.),

7) nadzór nad prasą i widowiskami,

8) sprawy odnoszące się do posiadania, noszenia i handlu bronią i amunicją,

9) sprawy wyznaniowe,

10) sprawy opieki społecznej,

11) sprawy ochrony pracy,

12) sprawy aprowizacyjne,

13) sprawy zdrowotności publicznej,

14) sprawy przemysłowe i handlowe

15) sprawy ochrony i popierania rolnictwa i t. p.

16) sprawy weterynaryjne

17) sprawy polowania i rybołówstwa,

18) sprawy budownictwa lądowego, wodnego, dróg kołowych, pomiarów i ruchu turystycznego.

19) sprawy z dziedziny sztuki i kultury.

20) wszystkie te sprawy administracji państwowej, które nie zostały przekazane do załatwiania innym jej organom lub organom samorządowym,

21) współdziałanie z władzami i organami niepodległymi Starostwu

Kompetencje Starostwa odnosnie do każdej z wymienionych powyżej kategorii spraw i dziedzin administracji państwowej określają bliżej specjalne ustawy i rozporządzenia.

Art. 3. Ustawy i rozporządzenia określają, w których wypadkach Starostwo powołanem jest do przeprowadzenia postępowania karno-administracyjnego.

Tryb postępowania karno-administracyjnego określa rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 21 lutego 1919 r. („Monitor Polski Nr. 46) oraz z d. 8 lipca 1919 r. („Monitor Polski" Nr. 159).

(D. n.)